

lægges for Dagen, ved ikke at stille Endringsforslag med Hensyn til Sætter, som den maatte finde det høiest ønskeligt at kunne fastholde som de ere forelagte. — at dette netop er begrundet deri, at man tager overordentlig i Betænkning, at komme med Forandringer, naar man ikke anseer dem for særdeles eller absolut nødvendige. — Dette Thing maa i Bedømmelsen af Finantsloven, som den nu foreligger, gaae ud fra den Betragtning, at Landstinget har taget den hele Lov med Undtagelse af tvende Forandringer og derved viist en ikke ringe Resignation — en Resignation, som jeg vil indbrømme ligger i Grundlovens Aand — og at dette Thing derfor fra sin Side ligeoverfor et til tvende saadanne Forandringer indskrænket Dristelse maa tage under den alleromhyggeligste Overveielse, om det ikke maatte finde Anledning til at gjøre en Opoffrelse med Hensyn til det, som det i og for sig maatte ansee for rigtig, — men under alle Omstændigheder ikke gaae i den modsatte Retning, hvilket jo saa overordentlig let kunde foranledige, som jeg har bemærket, at der opstaaer alvorlige Banffeligheder ved at faae Finantsloven igjennem.

J. N. Hansen: Jeg skal udtale, at jeg ikke kan indbrømme, at Udvalget i sit Forslag angaaende de 15,000 Rbd. er gaaet videre, end hvad der her i Thinget blev vedtaget ved 3die Behandling. Det er allerede gjort gjældende af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at det nu foreliggende Forslag er en Forklaring af det tidligere vedtagne, der er gjort nødvendig paa Grund af Udtalelser, navnlig af den ærede Minister, i Landstinget, da det derved har viist sig, at det var nødvendigt at give en nærmere Forklaring af, hvorledes vi have opfattet dette Forhold. Men jeg maa hencægte, at vi ere gaaede videre end til det, der efter vor fulde Opfattelse indeholdtes i Bestemmelsen, saaledes som den forelaae, da Loven gik til Landstinget. At man skal, hvad ogsaa blev bemærket, da den ærede Minister var fraværende, tage ligemeget Hensyn til, om det er hundrede eller det blot er to Forandringer, der af det andet Thing blive foretagne ved Finantsloven, er ogsaa min Mening; thi det er intet For-

svær, at det blot er to Forandringer, naar det ene angaaer Spørgsmaal om en stor og vigtig Reforms heldige Gjennemførelse. Spørgsmaalet bliver da, om man kan forsvare at give efter. Jeg bad om Ordet, da den ærede Justitsminister svarede den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Den ærede Minister har idag, som saa ofte i den korte Tid, han har været her, søgt paa at gjøre en Sag dunkel, tvethdig og uklar; det har han idag gjort i høi Grad, naar han har paaftaaet — og i den Anledning brugt meget „stærke Udtryk“ — at Forfjellen imellem ham og den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds var alene Spørgsmaalet om: paa hvilken Plads denne Post burde være optagen i Finantsloven. Er det saaledes, dreier Striden sig ikke om Andet, da ere vi ikke uenige; thi om Pladsen i Finantsloven ere vi alle enige. Regjeringen har foreslaaet den samme Plads, som Posten nu indtager; deri har Folkethinget været enig og Landstinget ligesaa. Nei, det er noget ganske Andet end om Pladsen, hvorom vi ere uenige. Naar den ærede Minister siger, at der ikke er nogen anden Forfjell imellem den ærede Rigsdagsmands (Tschernings) og hans Mening end Spørgsmaalet om Pladsen, saa vil jeg spørge den ærede Minister, hvorledes det vel er muligt at stille sig skarpe imod den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds, end at erklære sig enig med Landstinget i den Forandring, som det har vedtaget og som vi nu foreslaae forandret. I Landstinget er det udtalt, og af det vedtaget, at de Gager, som Ministeren fastsætter, naar juridiske Embeder blive ledige, skulle være „gjældende“, indtil de ved en „Lønningslov“ blive endelig bestemte, og det har den ærede Minister sluttet sig til; men det, som Udvalget nu foreslaaer, og som blev vedtaget med andre Ord, men med samme Mening, ved Sagens 3die Behandling her i Thinget, er, at en saadan Gage bliver gjort gjældende for det enkelte Finantsaar, indtil næste Finantslov er vedtaget, og at kun det Beløb, der saaledes er fastsat, gjælder, indtil en Lønningslov udkommer. Efter Folkethingets Vedtagelse ved 3die Behandling og efter Udvalgets nu foreliggende Endringsforslag er det netop Meningen, at